

Ազդարարության Trumpet's Sound **փող**

56-րդ ՏԱՐԻ, ԱՆՏՐՈՒՆԻԱ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ - ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 2025

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՎ»
երկամսյա հոգեուր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գոլյունեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Բովանդակություն

Տեր Յիսուսին տրուած անունները 3
Հովիւ՝ Հրաչ Գոլյունեան

Տեր Յիսուսի երկրորդ գալուստը (3). 5
Տոն Սթորմը

Մեղր եւ ոսկի. Սաղմոս 119 (1) 7
Արէն Պահատուրեան

Աղօթքի մէջ պարզամտութիւն 11
Քաղուածք

Ձեր ճամբաներուն մասին մտածեցէ՛ք . 14
Տօթթ.՝ Դանիէլ Ելյսս

Կազմի նկարը՝ Ամբերդ ամրոց,
Արագածոտնի մարզ, Հայաստան

- Փա՛նք տուէք Հօրը՝ Իր բոլոր բարութեան համար:
- Շնորհակալութի՛նս յայտնեցէք Տիրոջը՝ Հայաստանի, Լիբանանի, Վրաստանի եւ Յունաստանի կարիքաւորներուն հանդէպ Իր ունեցած սիրոյ ու կարեկցութեան համար:
- Շնորհակալութի՛նս յայտնեցէք Հօրը՝ բեռնարկոյ ծառայութեան միջոցով շատ կարիքաւորներուն հագուստ բաժնետւու առիթներուն համար:
- Աղօթեցէ՛ք ACM-ի մանկական ծառայութեան համար եւ այն բազմաթիւ գիւղերուն համար, որտեղ մանուկներ պիտի լսեն Սուրբ Ծննդեան պատգամը:
- Աղօթեցէ՛ք անհրաժեշտ վառելափայտի համար, որպէսզի մարդիկ տաք մսան ձմեռուան ընթացքին:
- Աղօթեցէ՛ք հիւանդներուն համար եւ անոնց բժշկական ծախսերը հոգալու անհրաժեշտ միջոցներուն համար:
- Աղօթեցէ՛ք, որպէսզի այս Սուրբ Ծնունդին շատեր ճանչնան, որ փրկութիւնը մի միայն Քրիստոսի միջոցով է:

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Տէր Յիսուսին տրուած անունները

«Անոր համար Տէրը ինք նշան պիտի տայ քեզի. Ահա կոյսը պիտի յաւնայ ու որդի պիտի ծնանի եւ անոր անունը Էմմանուէլ պիտի կոչուի» (Եսայեայ 7:14):

«Վասն զի մեզի մանուկ մը ծնաւ, մեզի որդի մը տրուեցաւ եւ իշխանութիւնը անոր ուսին վրայ պիտի ըլլայ: Անոր անունը պիտի կոչուի Սքանչելի, Խորհրդակից, Հօր Աստուած, Յախտենականութեան հայր, Խաղաղութեան Իշխան» (Եսայեայ 9:6):

Փրկիչ. Եթէ նայինք այսօրուայ աշխարհին, պիտի տեսնենք թէ որքան մեծ է մեր Փրկչին կարիքը: Այն ժամանակ, երբ Յիսուս եկաւ, աշխարհը Փրկչի կարիք ուներ, եւ այսօր այդ կարիքը նոյնիսկ աւելի մեծ է: Ինչպէս Նոյի օրերուն, ինչպէս Սողոմոն եւ Գոմորի դատաստանի ժամանակ, այսօր ալ նոյնը չէ՞: Մենք այնքան հեռացած ենք աստուածային ճամբայէն, սակայն փրկութեան դուռը տակաւին լայն բաց է բոլոր անոնց համար՝ որոնք դարձի պիտի գան:

Մեսիա. Նազովրեցի Յիսուսը խոստացուած Մեսիան է: Ան Աստուծոյ ճշմարիտ Որդին է, Երրորդութեան Անձերէն մէկը: Աստուած մարդացաւ՝ կորսուած մեղաւորներուն յախտենական կեանք տալու համար:

Տէրը. Յիսուս Թրիստոսը մեր գերիշխան Տէրն է: Անոր առջեւ ամէն ծունկ պիտի խոնարհի, եւ ամէն լեզու պիտի խոստովանի, որ Ան Տէրն է: Որպէս հաւատացեալներ՝ առանց տեսնելու կը պաշտենք զինք: Մեր աղօթքները կ'ուղղենք Անոր եւ կը ձգտինք ճանչնալ Անոր Տէրութիւնը մեր կեանքին մէջ: Շուտով, երբ միաւորուինք յախտենականութեան մէջ, պիտի տեսնենք Անոր փառքը՝ հրեշտակներով շրջապատուած, եւ բոլորս պիտի խոնարհինք ու երկրպագենք զինք:

Սքանչելի, Խորհրդակից. Շատեր մեծ գումարներ կը վատնեն խորհրդատուներու համար, բայց իրական Սքանչելի Խորհրդատուն Տէր Յիսուսն է: Ան կ'առաջնորդէ մեզ Իր Սուրբ Հոգով, ցոյց կուտայ դէպի Երկինք տանող ճամբան, կը պահէ եւ կ'ուղղորդէ դժուար պահերուն: Ան երբեք չի քնանար եւ չի նիհիլ:

Հօր Աստուած. Տէր Յիսուս գոյութիւն ունեցած է ամէն ինչէն առաջ եւ մասնակցած է տիեզերքի ստեղծումին՝ Հօր հետ միասին ծրագրելով ամէն բան: Եբրայեցիներուն ուղղուած նամակի 1-ին գլխուն մէջ գրուած է. *«Շատ ձեռքով ու շատ կերպերով կանխաւ խօսած է Աստուած հայրերուն հետ՝ մարգարէներով: Այս վերջին օրերս իր Որդիովը խօսեցաւ մեզի հետ, որը ամէն բանի ժառանգորդ ըրաւ, որով աշխարհն ալ ստեղծեց»:* Ան ամէն ինչի ժառանգորդն է եւ Հօր աջ կողմը բազմած է:

Յաւիտենականութեան Հայր. Որոշ թարգմանություններուն մէջ գրուած է. *«Հայրը, որ յաւիտեան կ'ապրի»:* Ան եղած է, կայ եւ պիտի մնայ: Ան յաւիտենական է, եւ Ան է որ սիրեց մեզ եւ տուաւ Իր կեանքը մարդկութեան փրկութեան համար: Ան դարձաւ Միջնորդ՝ մեր եւ Աստուծոյ միջեւ, որովհետեւ կայ միայն մէկ անուն՝ որով կրնանք փրկուիլ՝ Յիսուսի անունը:

Խաղաղութեան Իշխան. Ան խաղաղութեան միակ աղբիւրն է: Աշխարհը կրնայ խօսիլ խաղաղութեան մասին, բայց իսկական խաղաղութիւնը միայն Քրիստոսով է: Երբ կը գոչանք եւ կ'ընդունինք Տէր Յիսուսը մեր սրտերուն մէջ, խոր խաղաղութիւն կու գայ եւ կը հանգրստացնէ մեր ներքը: Այդ խաղաղութիւնը կախուած չէ արտաքին պայմաններէն. այդ Անոր ներկայութիւնն է մեր կեանքին մէջ, որ կը զգանք ամէն օր:

Էմանուէլ. *«Աստուած մեզի հետ»:* Ինչ օրհնութիւն է ունենալ Աստուած մը, որ կը սիրէ մեզ եւ միշտ մեզի հետ է՝ ամէն օր, ամէն պահ: Ան Իր ժողովուրդին հետ էր Կարմիր ծովը անցնելու ժամանակ, Ան Դանիէլի հետ էր՝ առիւծներու գուրին մէջ, Սեդրակի, Միսաքի եւ Աբեղնագովի հետ էր՝ կրակէ հնոցին մէջ: Այսօր նոյնպէս Ան մեր հետ է մեր դժուարութիւններուն, տառապանքներուն եւ հիւանդութիւններուն մէջ:

Այո՛, Աստուած մեզի հետ է՝ անկախ ամէն ինչէն, եւ Սուրբ Ծնունդը յատուկ ժամանակ մըն է մեզի համար, քանի որ կը յիշենք եւ կը նշենք մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի մարմնաւոր ծնունդը:

Հ. Գ.

Տէր Յիսուսի երկրորդ գալուստը (3)

Քրիստոսի Ատյանը

Սուրբ Գրքին մէջ կը կարդանք երեք գալիք դատաստաններու մասին: Մատթ. 25:31-46-ը կը խօսի կենդանի ազգերու դատաստանի մասին, երբ Մարդու Որդին պիտի գայ Իր փառքով եւ սուրբ հրեշտակներով: Այս բոլորը ցոյց կու տան, որ այս դատաստանը պիտի կատարուի երկրի վրայ՝ Հագարամեայ թագաւորութեան հաստատման ժամանակ:

Յայտ. 20:11-15-ը կը խօսի Մեծ սպիտակ գահի մասին, ուր մեռելները՝ թէ՛ փոքր, թէ՛ մեծ, պիտի կանգնին Աստուծոյ առջեւ, եւ մարդիկ պիտի դատուին այն գրքերով՝ որոնք բացուած պիտի ըլլան անոնց աչքերուն առջեւ: Այս գրքերուն մեծ մասը կը պարունակէ իւրաքանչիւր մարդու գործերու մասին գրառումներ: Բայց միւս գիրքը՝ Կենաց գիրքը, աւելի կարելոր է դատաստանի ընթացքին: Եթէ մէկուն անունը այնտեղ գրուած չէ, ան պիտի նետուի Կրակէ լիճը: Պատժի խըստութիւնը որոշուած պիտի ըլլայ միւս գրքերուն մէջ գրուածին հիման վրայ: Մարդիկ պիտի դատուին իրենց գործերուն համաձայն: Այլ խօսքով՝ այս գրութիւնները պիտի օգտագործուին իբրեւ չափանիշ՝ դատաստանի խստութիւնը որոշելու համար:

Սակայն Սուրբ Գիրքը կ'ուսուցանէ նաեւ ուրիշ մէկ դատաստանի մասին: Ասիկա Քրիստոսի Ատեանն է: Կորնթացիներուն գրելով Պօղոս կ'ըսէ. *«Վասն զի պէտք է որ ամէնքս ալ Քրիստոսին ատեանին առջեւ ներկայանանք, որպէս զի ամէն մէկը իր մարմնովը ըրածներուն փոխարէնը առնէ՝ ինչ որ գործեր է, թէ՛ բարի էւ թէ՛ չար»* (Բ Կորնթ. 5:10): Ի՞նչ նկատի ունի Պօղոսը: Ի՞նչ է համատեքստը:

Բ Կորնթ. 5-րդ գլխուն մէջ Պօղոս կը համեմատէ մեր ներկայ մարմինը այն յաւիտենական տան հետ՝ զոր մի օր պիտի ունենանք Երկրնքին մէջ, տուն մը՝ զոր Տէր Յիսուս պատրաստելու մեկնած է մեզի համար: Մինչդէռ մենք դեռ այստեղ ենք, կը քալենք հաւատքով եւ կը փափաքինք Տիրոջը հանգի ըլլալ, որովհետեւ գիտենք, որ օր մը պիտի կանգնինք Քրիստոսի Ատեանին առջեւ:

Պօղոս սթափեցնող դիտողություն ունի Քրիստոսի Ատեանին կապակցությամբ: Շատ հաւատացեալներ թերեւս լուրջ չեն մտածեր այս մասին: Անոնք աւելի շատ կը գրադին այս կեանքի հոգսերով, քան՝ Տիրոջը եւ Փրկչին հաւատարիմ ծառայելով: Բայց 10-րդ համարին պատգամը շատ պարզ է՝ մենք բոլորս պիտի ներկայանանք Քրիստոսի Ատեանին առջեւ: Իսկ ինչո՞ւ: Որպէսզի ստանանք այն, ինչ կատարած ենք մեր մարմնով՝ լաւ թէ վատ: Ի՞նչ պէտք է ըլլայ մեր վերաբերմունքը: Տիրոջ վախը գիտնալով՝ մենք մարդկանց կը փորձենք համոզել Աւետարանին հաւատալ: Ակնյայտ է, որ Քրիստոսի Ատեանը լուրջ իրադարձութիւն մըն է:

Ա Կորնթ. 3-րդ գլխուն մէջ Պօղոս կը խօսի նաեւ այն գնահատականի մասին, գոր Աստուած պիտի տայ մեր կեանքին եւ մեր աշխատանքին: Արդ՝ հիմա մենք բոլորս Աստուծոյ գործակիցներն ենք: Մենք կը ծառայենք Անոր դեկավարությամբ: Մենք նաեւ Անոր մշակութիւնն ենք, Անոր շինութիւնը՝ տեղական եկեղեցին, եւ իբրեւ գործակիցներ՝ մենք կը շինենք այդ շինութեան վրայ: Բայց պէտք է զգոյշ ըլլանք, թէ ինչպէս կը շինենք, որովհետեւ պիտի գայ օրը, երբ մեր աշխատանքը պիտի քննուի:

Պօղոս կրնար ըսել, որ Կորնթացի եկեղեցւոյ հիմքը հաւատարիմ կերպով դրած էր: Ան սկսած էր աշխատանքը եւ դրած էր ամուր հիմքի վրայ: Տեղական եկեղեցւոյ հիմքը Յիսուս Քրիստոսն է. ուրիշ հիմք չկայ: Պօղոս քարոզած էր միայն Յիսուս Քրիստոսը եւ Ան պիտի խաչը ելած: Միւսները այժմ կը շինեն անոր սկսած աշխատանքին վրայ: Սակայն իւրաքանչիւր մարդ ունի լուրջ պատասխանատուութիւն՝ ապահովելու, որ շինութեան վրայ աւելցուցածը լաւ նիւթերէ պատրաստուած եւ լաւ շինուած ըլլայ: Որովհետեւ պիտի գայ օրը, երբ եկեղեցւոյ մէջ մեր կատարած աշխատանքը պիտի քննուի:

Որոշ մարդիկ աւելցուցած են թանկարժէք նիւթեր՝ ոսկի, արծաթ, թանկարժէք քարեր: Ասոնք պիտի պարզեւատրուին: Բայց այն մարդիկ, որոնք անփոյթ եղած են եւ օգտագործած են փայտ, խոտ ու եղէք, պիտի տեսնեն, թէ ինչպէս իրենց կատարածը կրակի բաժին պիտի դառնայ: Այն, ինչ որ առերեւոյթ տպաւորիչ էր, պիտի անհետանայ, որովհետեւ Աստուծոյ համար արժէք չունէր: Ան, որ արժէքաւոր բան չիմած է, պարզեւ պիտի ստանայ. բայց ան որ մշտատեւ արժէք ունե-

ցող բան չի ստեղծած, պիտի կորսնցնէ: «Ինք պիտի ազատի, սակայն այնպէս՝ իբր թէ կրակի մէջէն ելած է»:

Այս ամէնքի լրջութիւնը տեսանելի է 16-17-րդ համարներուն մէջ. «Չէ՞ք գիտեր թէ Աստուծոյ տանար էք դուք եւ Աստուծոյ Հոգին ձեր մէջ կը բնակի: Եթէ մէկը Աստուծոյ տանարը ապականէ, Աստուած ալ զանիկա պիտի ապականէ, փասն զի Աստուծոյ տանարը սուրբ է եւ դուք էք այդ տանարը» (Ա Կորնթ. 3:16-17):

Օր մը մեր աշխատանքը Տէր Յիսուսի համար պիտի քննուի: Ի՞նչ կ'ընենք, որպէսզի մեր աշխատանքը մոխիր չվերածուի: Ի՞նչ կ'ընենք, որպէսզի Ան մեզ պարգեւատրէ հաւատարիմ ծառայութեան համար:

Տոն Սթորմը

Մերը եւ ոսկի

Սաղմոս 119 (Մաս 1)

Մերը եւ ոսկի: Աստուածաշունչը մերէն աւելի քաղցր է եւ ոսկիէն աւելի թանկ:

Ես Սաղմոս 119-ի այս խորհրդածութիւնը կը կոչեմ «Մերը եւ ոսկի», որովհետեւ նպատակս պարզապէս Սուրբ Գրքի ներշնչուածութեան, ճշմարտացիութեան կամ հեղինակութեան մասին վարդապետական կէտերու ուսումնասիրութիւն առաջարկելը չէ: Այս բոլորը նշուած են այս Սաղմոսին մէջ, եւ մենք պիտի անդրադառնանք ատոնց: Բայց իմ նպատակս աւելի անձնական եւ հովուական է: Շատ քրիստոնէաներու համար Աստուածաշունչը ոչ քաղցր է, ոչ ալ թանկարժէք է: Ես ալ եղած եմ այդտեղ: Անոր փոխարէն Աստուածաշունչը կը նկատենք ձանձրալի պարտականութիւն, իսկ ընթերցումը՝ հոգեւոր տնային աշխատանք: Մենք կուգանք, քանի որ «պարտաւոր ենք», եւ ոչ թէ որովհետեւ «կ'ուզենք»:

Եկե՛ք անկեղծ ըլլանք: Արդեօ՞ք Աստուածաշունչը այժմ ձեր համար մեղրի պէս քաղցր է եւ ոսկիէ աւելի թանկարժէք է: Մօտեցե՛ք Տիրոջը բաց սրտով: Մի՛ հեռացէք: Կարծեմ այս առումով յոյս կայ:

103-րդ համարը կ'ըսէ. *«Ո՛րչափ քաղցր է քու խօսքդ իմ քիմքիս, մեղրէն աւելի անոյշ է իմ բերնիս»*: Մենք կը սիրենք մեղրը, այնպէս չէ՛: Երբ կը մտածես մեղրի մասին, ի՞նչ քաղցրեղէն կուգայ միտքդ: Գուցէ բան մը, որուն հիմա կը կարօտիս: Բան մը, զոր վայելած ես իբրեւ քաղցրութիւն: Այսպէ՛ս կը մօտենաս Սուրբ Գրքին: Կը կարօտնա՛ս ու կը վայելե՛ս զայն: Եթէ ոչ՝ շարունակէ կարդալը: Քաղցրութիւն չենք գրտներ, եթէ մեր Աստուածաշունչը գոց է: 103-րդ համարին շրջակայ համարները կը խօսին Խօսքը պահելու, չարէն հեռու մնալու եւ Խօսքէն չհեռանալու մասին: Մենք կը զգանք քաղցրութիւնը, երբ սրբութեամբ եւ հնազանդութեամբ կ'ապրինք Տիրոջ առջեւ: Արդեօ՞ք արժէ: Այո՛, անշուշտ: Որովհետեւ սա մեղրէն աւելի քաղցր է: 102-րդ համարին մէջ կը տեսնենք, որ Աստուած Ինք սաղմոսերգուին սորվեցուցած է. *«Քու դատաստաններէդ չխտորեցայ, վասն զի դո՛ւն սորվեցուցիր ինձի»*:

Աստուածաշունչի քաղցրութիւնը գիտնալը մէկ բան է, զայն փորձառելը՝ բոլորովին այլ: Ճոնաթան Էտուարտսը ըսած է. «Տարբերութիւն կայ այն կարծիքի միջեւ, որ Աստուած սուրբ եւ ողորմած է, եւ այդ սրբութեան ու շնորհքի գեղեցկութիւնը զգալու միջեւ: Տարբերութիւն կայ բանական դատողութեան միջեւ, որ մեղրը քաղցր է, եւ իրապէս այդ քաղցրութիւնը զգալու միջեւ: Մարդը կրնայ առաջինը ունենալ, բայց մեղրի համը չարած, իսկ երկրորդը չի կրնար ունենալ առանց մեղրի քաղցրութիւնը ճաշակելու»: Մեծ տարբերութիւն կայ Աստուծոյ սրբութեան ու ողորմութեան մասին կարծիք ունենալու եւ զանոնք կեանքին մէջ ճաշակելու միջեւ:

Ուստի, եթէ հիմա հոգեւորապէս տկար եք եւ ձեր սիրտը ծանր է, կարո՞ղ եք յիշել անցեալի ժամանակ մը, երբ Աստուածաշունչը քաղցր եղած էր ձեզի համար: Ո՛ւր էիք եւ ի՞նչ կը կարդայիք: Ի՞նչ համար կամ նիւթ մը կը սերտէիք: Անձնակա՞ն ուսումնասիրութիւն էր, թե՞ համաժողովի մէջ էիք, կիրակի օրուայ սովորական քարոզի՞ ընթացքին էր...: Քաջալերուեցէ՛ք. Աստուած դարձեալ մեղրի պիտի դարձնէ զայն ձեզ համար: Իսկ այժմ խօսինք ոսկիին մասին: 14-րդ համարը կ'ըսէ. *«Քու վկայութիւններուդ ճամբովը ուրախացայ, որպէս թէ ամէն*

կերպ հարստութիւնով»։ Աստուածաշունչը թանկարժէք նկատելը ակընթարթային չէ։ Նախորդ համարները կը խօսին անոր մասին խորհրդրդածելու եւ սրտին մէջ պահելու մասին։ Մտքով ուսումնասիրելը եւ սրտով պահելը Խօսքը թանկարժէք կը դարձնեն հաւատացեալին համար։

Մտածեցէք այն անմիջական ոգեւորութեան մասին, երբ մէկը կ'ունենայ մեծ աւար ստանալու ատեն։ Այդ անձը կրնայ մտածել, որ իր բոլոր խնդիրները արդեն լուծուած են, կարիքները բաւարարուած են։ Բայց հոս՝ Աստուծոյ Խօսքին մէջ, կը գտնենք ամէն բան, ինչ մեզ պէտք է Տիրոջ համար ապրելու։ Կը գտնենք հաճոյք, որը չի խամրիր։ Նոյնիսկ ամենադժուար օրերուն ունինք խորը եւ իսկական բաւարարութիւն այն ամէնի համար, ինչ Աստուած յայտնած է Իր Խօսքին մէջ։ Հարստութիւնը կրնայ փլուզուիլ կամ խլուիլ մեզմէ, բայց ոչ Աստուծոյ Խօսքը։ 162-րդ համարը կ'ըսէ. *«Ես կը ցնծամ քու խօսքերովդ, շատ աւար գտնողի պէս»*։

Մտածեցէք պատերազմէն ետք զինուորներու հաւաքած աւարի մասին։ Մեր պատերազմը աւարտած է. հիմա մենք կը հաւաքենք յաղթանակի պտուղները։ Յիսուսը յաղթած է, եւ երկնային օրհնութիւնները մերն են Անոր մէջ։ Եթէ մտածենք աշխարհի մեծ յաղթանակներուն մասին՝ հողեր, գանձեր, իշխանութիւն... Այստեղ գանձը աւելի ճոխ, անթառամ, ոչ կորստեան ենթակայ, եւ յաւիտենական է։

Սփրճընը ըսած է. «Օրէնքը աւելի լաւ է քան ոսկին եւ արծաթը, քանի որ անոնք կրնան գողցուիլ մեզմէ, իսկ Խօսքը՝ ոչ։ Անոնք կը թռչին, բայց Աստուծոյ Խօսքը կը մնայ»։ 72-րդ համարը կ'ըսէ. *«Ինձի հազարաւոր ոսկիէ ու արծաթէ աւելի աղէկ է քու բերնիդ օրէնքը»*։ Ան չ'ըսէր «կը հաւնիմ», այլ՝ «աւելի աղէկ է»։ Ինչո՞ւ։ Որովհետեւ հեղինակը անցած էր խոր տառապանքի միջով։ Ան մոլորած էր ու տխուր, բայց այդ տառապանքը զինք աւելի հաստատեց։ Ան կը քայլէր հնազանդութեամբ։ Մա բարի էր, որովհետեւ Աստուած բարի է։ Նկատեցէք թէ քանի անգամ «բարի» բառը կը կրկնուի։ Ան շատ բան կորսնցուց, բայց հոգեւորապէս աւելի շատ ձեռք բերեց։ 127-րդ համարը կ'ըսէ. *«Անոր համար քու պատուիրանքներդ ոսկիէն ու ազնիւ ոսկիէն աւելի սիրեցի»*։ Խօսքը կը կատարէ այն, ինչ ոսկին չի կրնար կատարել։

Երեք կարճ դիտարկումներ եւ վերջնական եզրակացութիւն։ Նախ՝

մեր շատ ուտելը վնասակար է, ոսկին շատ ունենալը՝ փորձութիւն է, բայց Աստուծոյ Խօսքէն երբեք չես կշտանար: Երկրորդ՝ սա ապագայի համար լաւ եւ օգտակար է: Այն, թէ ինչպէս կը վերաբերուիք Խօսքին հիմա, պիտի որոշէ հոգեւորապէս ինչպէս պիտի ըլլաք տարիներ անց: Երրորդ՝ այն քաղցր եւ թանկարժէք է, որովհետեւ Աստուծոյ Խօսքն է՝ Աստուծոյ մտքէն ու սրտէն եկած: Ան իսկապէս քաղցր եւ թանկարժէք է: Ան կենդանի է: Եթէ հեզութեամբ, հաւատարմութեամբ ու բաց սրբտոյ մօտենաք, պիտի ճաշակէք անոր քաղցրութիւնն ու արժէքը:

Արդեօ՞ք Խօսքը քաղցր եւ թանկարժէք կը նկատէք: Արդեօ՞ք ձեր սիրտը լեցուած է անարժէք բաներով, որ տեղ չկայ լաւագոյնին համար: Եղէ՞ք անկեղծ Աստուծոյ հետ: Տեսէ՞ք թէ ինչն է սխալ ձեր սրտին մէջ: Օգնութիւն խնդրեցէ՞ք: Կրկին շնորհքը ընդունեցէ՞ք: Խնդրեցէ՞ք, որ Աստուած ձեր աչքերուն մէջ Սուրբ Գիրքը դարձնէ աւելի քաղցր ու աւելի թանկ, քան որեւէ բան: Խնդրեցէ՞ք, որ Աստուած կատարէ այն, ինչ միայն Ինքը կրնայ կատարել: Եւ Ան կը կատարէ: Անոր կամքն այս է: Ան պիտի գործէ ձեր սրտին մէջ: Ես կը քաջալերեմ ձեզ դանդաղ եւ ուշադիր կարդալ Մաղմոս 119-ը: Կարդացէ՞ք բազմիցս, աղօթեցէ՞ք անոր խօսքերով ձեր սրտին մէջ: Աղօթեցէ՞ք, որ ան իսկապէս քաղցր ու թանկարժէք ըլլայ՝ ինչպէս մերոն ու ոսկին:

Արէն Պահաստուրեան

*«Յիսուս Քրիստոսի ծնունդը այս կերպով եղաւ: Անոր մայրը Մարիամ Յովսէփին նշանուած, ղեռ իրարու քով չեկած՝ Սուրբ Հոգիէն յղացած գտնուեցաւ: Յովսէփ՝ անոր այրը՝ արդար մարդ ըլլալով ու չուզելով որ գանձիկա խալտառակ ընէ, մտածեց որ ծածկաբար արձակէ գանձիկա: Եւ երբ անիկա այս բանը կը մտածէր, սիսա Տէրոջը հրեշտակը երագի մէջ երեւցաւ անոր ու ըսաւ. «Յովսէփ, Դաւիթի որդի, մի՛ վախնար Մարիամը իբր կին առնելէ, վասն զի անոր ներսիդին ծնածը Սուրբ Հոգիէն է: Ան որդի մը պիտի ծնանի, անոր անունը Յիսուս պիտի դնես, քանզի անիկա իր ժողովուրդը իրենց մեղքերէն պիտի փրկէ»: Այս ամէնը եղաւ, որպէս զի կատարուի Տէրոջմէն ըսուածը մարգարէին միջոցով, որ կ'ըսէ. «Ահա կոյսը պիտի յանայ ու որդի պիտի ծնանի, անոր անունը **Էմմանուէլ** պիտի կոչեն, որ կը թարգմանուի **Աստուած մեզի հետ**»:*

Մատթ. 1:18-23

Աղօթքի մեջ պարզամտություն

Մենք հաւատացեալներս պէտք է լաւ ըմբռնենք թե՛ մեր Աստուածը մեր բոլոր պէտքերը հօր պէս կը հոգայ Ան մեր վիճակը եւ կեանքի բոլոր մանրամասնությունները նկատի կ'առնէ, կը պատուիրէ մեզի՝ որ մեր բոլոր կարիքները աղօթքով Իրեն տանինք: Չկայ բան մը, որ այնքան մեծ ըլլայ՝ որուն չհասնի Իր գօրութիւնը:

Տարիներ առաջ՝ Սկովտիոյ եկեղեցիներէն մին՝ Էպրոտին քաղաքին մէջ հոգեւոր ժողովներ կազմակերպած էր: Մօտակայ թաղերէն եւ գիւղերէն բազմաթիւ հաւատացեալներ հոն կը խուժէին: Տարիքոտ բարեպաշտ մարդ մը, հետիոտն մինչ կ'ուղղուէր պաշտամունքին վայրը, ճամբան կը հանդիպի աստուածաբանութիւն ուսանող երիտասարդի մը եւ բարեկամանալով՝ կ'ըլլան իրարու ճանապարհակից: Անոնք զանց ընելով իրենց տարիքներուն տարբերութիւնը, կը մտերմանան իրարու հետ, քանի որ շատ մը բաներու մէջ իրարու գաղափարակից էին: Ուրախ կը խօսակցէին մինչ կը քալէին դէպի իրենց նշանակետը:

Կէսօրին՝ ճամբուն մէկ կողմը՝ մարգագետինին վրայ նստած՝ ամէն մէկը իր բերած ճաշին ծրարը բացաւ, եւ ուտելէն առաջ փառք տուին Աստուծոյ Իր բարիքներուն համար: Ետքը՝ ծերունին թելադրեց որ ճամբորդութիւնը շարունակելէ առաջ՝ միասին աղօթեն: Երիտասարդ ուսանողը նախ քիչ մը շփոթեցաւ: Բայց համաձայնեցաւ եւ ըսաւ թե՛ որպէս եղբայր՝ առաջ ինք աղօթէր: Ծեր հաւատացեալը ընդունեց առաջարկը եւ սկսաւ ամենայն պարզամտութեամբ աղօթել՝ զԱստուած իր Երկնաւոր Հայրը կոչելով: Եւ երախտագէտ սրտով շնորհակալութիւն մատուց Անոր եւ երեք մասնաւոր խնդրանքներ հայցեց Անկէ:

Նախ՝ Տէրոջը յիշեցուց իր ականջին ծանր ըլլալը եւ խնդրեց, որ եկեղեցիին առջեւի կարգէն իրեն տեղ մը ապահովէ, որպէսզի քարոզը լաւ լսէ եւ պատգամէն օրհնութիւն ստանայ: Եթէ բեմին մօտ չըլլար՝ այն ամենէն պիտի գրկուէր: Յետոյ՝ Տէրոջը ըսաւ՝ թե՛ իր կօշիկները շատ հինգած էին ու քաղաքի փողոցներուն յարմարութիւն չունէին, եւ խնդրեց գոյգ մը նոր կօշիկներ՝ քանի որ գնելու դրամ չունէր: Ամենէն վերջը՝ գիշերելու համար տեղ մը խնդրեց, որովհետեւ Էպրոտինի մէջ ոչ մէկը կը ճանչնար, եւ ուր երթալը չէր գիտեր: Պանդոկ մը երթալու

ալ ի վիճակի չէր: Մինչ այդ՝ ուսանողը լայն բացած իր աչքերը՝ ապշած կը դիտէր ծերունիին: Ինք կը խորհէր թէ՛ պետք չէ այդպիսի անիմաստ ու անարժէք բաներով Աստուծոյ ներդրութիւն տանք: Բարձրեալին ուղղուած խնդրանքները պետք է ըլլան մեծ բաներ: Երբ աղօթելու կարգը իրեն եկաւ, ան պերճախօսութեամբ՝ խնամքով շարադրուած աղօթք մը մատուց՝ որ աւելի ճառախօսութեան կը նմանէր, քան՝ աղօթքի: Այս անգամ զարմացողը ծերունին եղաւ, քանի որ ուսանողը իր աղօթքին մէջ՝ իր պետքերուն համար բնաւ ակնարկութիւն մը չըրաւ իր Երկնաւոր Հօրը:

Շարունակելով իրենց ճամբան, անոնք հասան եկեղեցին: Այդ պահուն ժողովուրդը դէպի ներս կը խուժէր: Քիչ ատենէն արդէն կայնելու տեղ նոյնիսկ չէր մնացած: Ուսանողը խորհեցաւ. «Հիմա տեսնենք, թէ ի՞նչ պիտի պատահի մեր ծեր բարեկամին: Ան տեղ մը խնդրած էր առջեւը: Աստուած բան գործ չունի, այս ծերուկին տեղ պահելով պիտի գրադի»:

Ճիշդ այդ պահուն, մէկը դուրս ելաւ եւ ծեր հաւատացեալը հագիւ կրցաւ հրմշտկելով դռնէն ներս մտնել: Ան կայնեցաւ հոն, մէկ ձեռքը ականջին բռնած, կ'ուզէր լսել աղօթքը եւ պատգամին ամէն մէկ խօսքը: Ետեւի աղմուկէն երիտասարդ տիկին մը որ առջեւի կարգը նստած էր, ետեւ դարձաւ: Աչքին զարկաւ ծերունին: Կինը ժամկոչը կանչելով ըսաւ.

- Հայրս ինձի ըսած էր որ մինչեւ քարոզին սկսիլը իրեն համար տեղ մը պահեմ, եւ եթէ ուշանար՝ տեղը ուրիշի մը տամ: Անպատճառ կարեւոր գործ մը զինք արգիլեց գալէ: Հաճիք գացէք եւ դրան քով կայնող ծեր մարդը որ ականջին դրած է ձեռքը, հոս բերէք: Մի քանի վայրկեանէն ծեր մարդուն թիւ մէկ խնդրուածքը լման պատասխանուած էր:

Սկովտիոյ մէջ հաւատացեալներէն ոմանք միշտ իրենց աղօթած պահուն ծունկի կու գան եկեղեցիին մէջ՝ մինչ քարոզիչը կ'առաջնորդէ, եւ ուրիշներ երկիւղածութեամբ ոտքի կը կայնին: Ծեր հաւատացեալը մինչ ծնրադրած վիճակի մէջ էր, երիտասարդ կինը միշտ կայնած էր: Երբ նա վար նայեցաւ, տեսաւ որ ծերունիին կօշիկները շատ հին եւ ծակ էին: Իր հայրը կօշիկ վաճառող մըն էր: Պաշտամունքէն վերջ՝ շատ փափկանկատութեամբ մօտեցաւ բարեպաշտ մարդուն եւ խնդրեց անկէ որ իրեն ընկերանայ մինչեւ իր հօրը խանութը եւ հոն իրեն գոյգ

մը նոր կօշիկ ընտրել՝ իրենց կողմէ որպէս նուէր: Իր թիւ երկու խընդ-
րանքն ալ պատասխանուեցաւ:

Խանութիւն մէջ կինը հարցուց.

- Գիշերը ո՞ր պիտի անցնէք:

Ծերունին պատասխանեց.

- Դեռ չեմ գիտեր: Հայրս անշուշտ սենեակ մը պատրաստած է, բայց
դեռ անոր ուր ըլլալը ինձի չըսաւ:

Տիկինը պահ մը շփոթած մնաց, յետոյ բացագանչեց.

- Ո՞հ դուք ըսել կ'ուզէք ձեր Հայրը՝ Աստուած: Լաւ, կը խորհիմ թէ այդ
սենեակը հոս մեր տան մէջ ըլլալու է: Մեր հիւրասենեակը պահած էինք
Վեր. Գլխիքին համար: Բայց այս առտու իրմէ հեռագիր մը ստացանք,
որ պիտի չկրնայ գալ: Այնպէս որ դուք մեր հիւրը պիտի ըլլաք:

Ասով իր երրորդ խնդրանքն ալ շնորհուեցաւ:

Յաջորդ օրը ուսանողը ուզեց ստուգել ծեր հաւատացեալին ինչ պա-
տահիրը եւ հարցաքննելով տեսաւ թէ Աստուած անոր աղօթքին լման
պատասխանած էր եւ շնորհած իր երեք խնդրանքները: Այս եղելու-
թիւնը ապշեցուց զինք եւ աղօթքի մասին ունեցած իր թիւր գաղափա-
րը փոխեց:

Աստուած միշտ ուշադիր է Իր գաւակներուն աղօթքներուն: Ան եր-
բեք շատ զբաղած չէ՝ անոնց մատուցած աղաչանքները զանց ընելու:
Ընդհակառակը Ան մեր կեանքին բոլոր մանրամասնութիւններովը կը
զբաղի:

*«Բանի մը համար հոգ մի՛ ընէք, հապա ամէն բանի մէջ աղօթքով ու
աղաչանքով, գոհութիւնով մէկտեղ, ձեր խնդրանքը Աստուծոյ յայտնի ըլ-
լայ: Աստուծոյ խաղաղութիւնը, որ ամէն մտքէ վեր է, ձեր սրտերը ու մտքե-
րը Յիսուս Զրիստոսով պիտի պահպանէ» (Փիլիպ. 4:6-7):*

Քաղուած՝ «Չմայլելի դրուագներ» գրքէն

Ձեր ճամբաներուն մասին մտածեցէ՛ք

«Զօրքերու Տէրը այսպէս կ'ըսէ. «Ձեր ճամբաներուն մասին մտածեցէ՛ք: Լեռը եղէ՛ք, փայտ բերէ՛ք ու տունը շինեցէ՛ք եւ անոր պիտի հաճիմ ու պիտի փառաւորուիմ»» (Անգեայ 1:7-8):

Տէր Յիսուսի ծնունդէն աւելի քան 500 տարի առաջ Աստուծոյ ժողովուրդին Անգեայ մարզարէն խիստ յիշեցուց, որ Տիրոջ տան շինարարութիւնը անտեսուած էր: Իսկապէս, կատարեալ անտարբերութեամբ կը քննարկէին, թէ արդեօ՞ք ժամանակը հասեր էր Տիրոջ տունը շինելու:

Սողոմոնի շինած առաջին տաճարը աւերուած էր, եւ այժմ, երբ արտրէ վերադարձող ժողովուրդը տուն կը վերադառնար, անոր աչքին կ'երեւնար Աստուծոյ տան աւերակները: Բայց անոնք ծրագիր ունէին ոչ միայն իրենց սեփական տուները շինելու, այլեւ զբաղուելու ունայն եւ անցողիկ բաներով՝ իրենց երկրային հաճոյքներով:

Իմ առաջին միսիոնարական ճամբորդութիւնէս (2010 թ.) մինչեւ այս տարուայ սեպտեմբերին կատարած վերջին ճամբորդութիւնը, հասկցայ, որ շատերուս համար սա հիանալի ժամանակ էր կանգ առնելու եւ որպէս հաւատացեալներ խորհելու մեր անձնական փափաքներուն եւ նպատակներուն մասին: Հնարաւոր է՝ Իսրայելացիները կը կարծէին, թէ գերութենէն ազատուելէն յետոյ կրնան իրենք իրենց պարզեւատրել՝ անձնական նախագիծերով:

«Արդեօք ժամանակն է, որ դուք ձեռունազարդ տուներու մէջ բնակիք, Իսկ այս տունը աւերակ մնայ» (Անգեայ 1:4):

Տէրը կը շարունակէ դպչիլ մեզի եւ յիշեցնել, որ ամէն բան Իր «Տան», Իր Թագաւորութեան եւ Իր յանձնարարութեան մասին է: Արտը ճրջմարիտ կերպով «ճերմկած ու հնձուելու պատրաստ են» (Յովի. 4:35):

Սեպտեմբեր 13-28-ը մեր վերջին միսիոնարական ճամբորդութիւնը լի էր յիշեցումներով՝ Տիրոջ վրայ կեդրոնանալու եւ գիտակցելու՝ թէ ինչպէս Ան Աւետարանը մեզ վստահեց, որպէս Իր տնտեսներ: Ծամբորդութիւնը սկսաւ երկօրեայ սեմինարով՝ «Աւետարանչութիւնը ժամանակակից աշխարհին մէջ» խորագրով, որու բանախօսը Տօքթ.

Ճոնաթան Ճէյմսն էր, Ասիայի աւետարանչական ընկերակցութեան միջազգային գործադիր նախագահը:

Մօտաւորապէս 80 անձեր, անոնց մէջ՝ հովիւներ, եկեղեցական առաջնորդներ, քաջալերուեցան Խօսքէն: Ճոնաթանը նաեւ ուրախութիւնը ունեցաւ աղօթելու երեք հոգիներու հետ, որոնք զգացին Աստուծոյ առաջնորդութիւնը՝ ծառայութիւն սկսելու:

Այս ճամբորդութեան միւս կարեւոր դէպքը եղաւ Հրաչ Գույունեան եղբօր ամէնօրեայ խորհրդածութիւններու գրքի շնորհանդէսը: Մեզմէ շատերը գիտեն, թէ COVID համաճարակէն ի վեր ան մի քանի տարի շարունակ վաղ առաւօտեան Տիրոջ կը սպասէ եւ աշխարհի հայախօս հաւատացեալներուն կը փոխանցէ Աստուծոյ Խօսքէն կարճ խորհրդածութիւններ: Մարտունի փափաքն էր այս ձայնագրութիւններէն մի քանիսը հաւաքել մէկ գրքի մէջ:

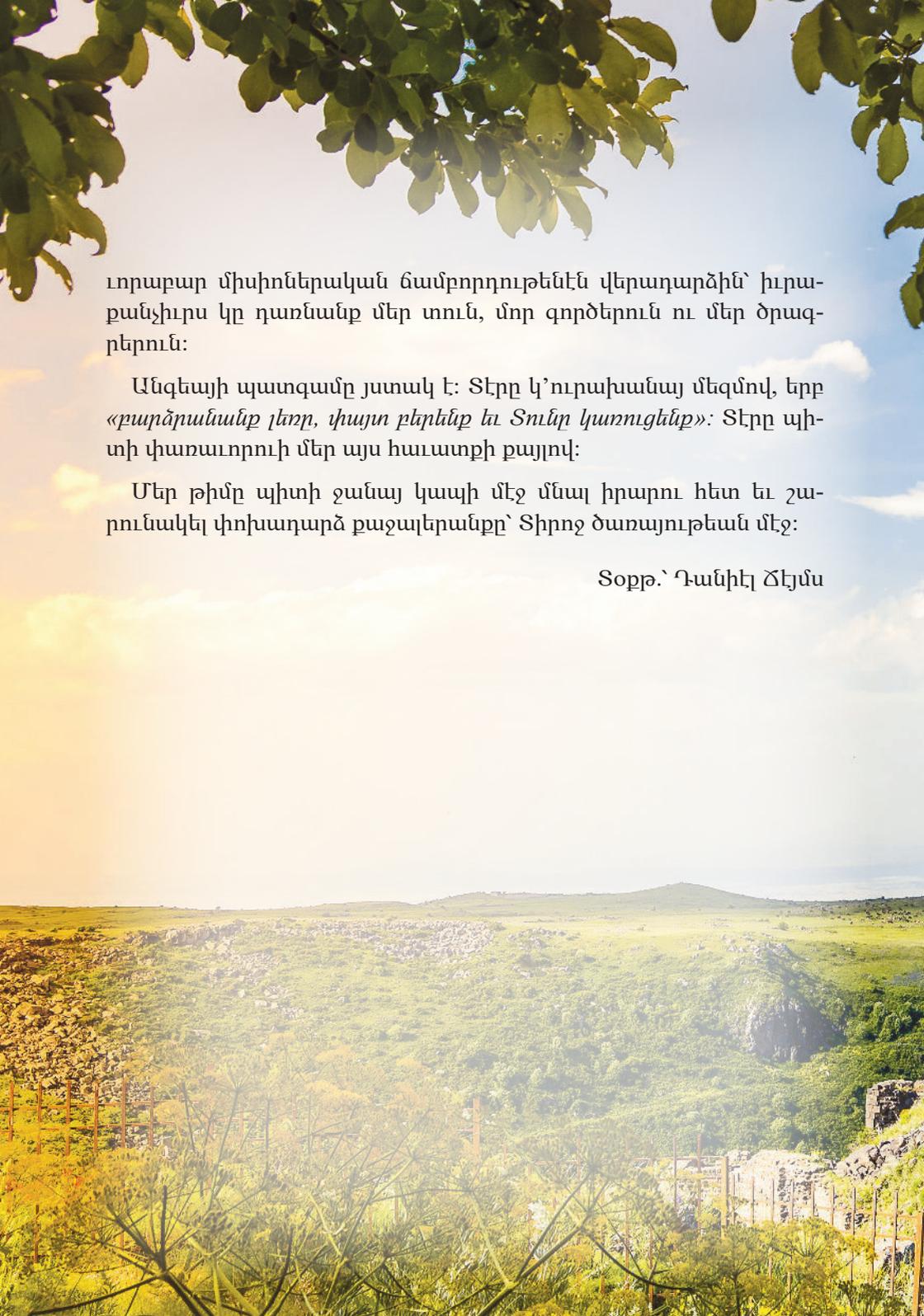
Երեւանի «Փարոս» կեդրոնն ամբողջութեամբ լեցուն էր այս յիշարժան երեկոյի համար: Գրքի տպագրութիւնն ու միջոցառումը անակրնկալ միջոցառում էր կազմակերպուած՝ Մարտունի, Վարդանի եւ ACM-ի ամբողջ թիմին կողմէ:

Մեր հիւրերը մեզ օրհնեցին վկայութիւններով եւ խրախուսական խօսքերով: Ասիկա պահ մըն էր՝ յիշելու Աստուծոյ Խօսքի կարեւորութիւնը: Գիրքը արդէն տարածուած է աշխարհով մէկ, եւ շատեր դրական արձագանքներ փոխանցած են մեզ:

Այս ճամբորդութեան ընթացքին մենք տասներեք հոգի էինք՝ տարբեր երկիրներէ: Մեր թիմի նուիրումով եւ խոնարհութեամբ օրհնուեցան Երեւանի, Ծիրակի եւ այլ շրջաններու հովիւներն ու եկեղեցիները: Մեր ACM-ի գործակիցները նաեւ խորապէս ներգրաւուած էին ծրագրին մէջ:

Երբ ճամբորդութիւնը աւարտեցաւ, ոմանց համար հնչեց հարցը. «Ի՞նչ պիտի ըլլայ յաջորդը»:

«Ձեր ճամբաներուն մասին մտածեցէ՛ք» կոչը կրկնուած է Անգեայ 1-ին գլխուն մէջ, եւ այսօր ալ շատ արդիական հրահանգ մըն է մեզի համար՝ քննելու մեր անձերը, որովհետեւ մենք առաջնահերթութիւն տալով մեր կեանքին ու ապագային վերաբերող հարցերուն, մասնա-

ւորաբար միսիոներական ճամբորդութենէն վերադարձին՝ իրա-
քանչիւրս կը դառնանք մեր տուն, մոր գործերուն ու մեր ծրագ-
րերուն:

Անգեայի պատգամը յստակ է: Տէրը կ'ուրախանայ մեզմով, երբ
«բարձրանանք լեռը, փայտ բերենք եւ Տունը կառուցենք»: Տէրը պի-
տի փառաւորուի մեր այս հաւատքի քայլով:

Մեր թիմը պիտի ջանայ կապի մէջ մնալ իրարու հետ եւ շա-
րունակել փոխադարձ քաջալերանքը՝ Տիրոջ ծառայութեան մէջ:

Տօքթ. Դանիէլ Ճէյմս